

, יומן א', 16.8.59

אני כבר יזמין באנדרה, ומלאך אחר השעון - שעמ' בנוור ופעה לפונזו,
אנדי צועד על סידוך האגדית יחד עם אביד וופ' יוטקה, אני פסוק במחיהם סאטו
לפונזו והפסלה על גוחצנו ומערנו (הבדילות) לפנ' מערתנו צוינ' ואחריהם.
הייתה בריך לעין למשך הכהיבה ב"דבר הכתום". מחותמת פערת צוינ' ומאחמי^ו
ב- 9 במרץ 1957 בעמוד 1672 של דבר הכתום בין אוכר, בשעון את דברי,
"השתתפי במלאת אקדמיה (זהה אוכר "האריזות") יותר מכך", ככלומר סטגי. כנה
אותו ורבו בר דה צה... .

, יומן ב', 17.8.59

בחמש אחר הצהרים נתקנסו בבית הכתום באנדרה צוינ' המזרחי מסטרליון שאל
ברוך כהה אכਊות - גברים ובערות, לאיווע אהוי. צוינ' באלהו מה מין זה
הרשות אקלמיים גון לעברי הראשון בחולודוחינו. הם כטובן ידעו וענו לך לך
סאראן ופובלדקן - אל מארך מאראן. אקלמיים הם הם יקיימו זו זה. אטלו
זה עכשו גאנז פישאל. אמראי להט גזו לא פון יון לבקר ברוך כטז אלך
לפאיישט גו זאלמי מיל מכב' יאומן לאשען באנך. רביום עדו בחילו.
אקלמי מיל לא יבוא להשען? 2-3 אבא תריימן ייד. אקלמי אחד מהו - אונ' פיבאל

(פיזיקל בזודאי) מודיען אמרו אמי שומר מצוחה, יא בארץ שומר מצוחה אבל איבוד
סבלניים כלפי אחרים. שאלתיו האם מכובן לגטורי קראטאל אמר לאו דווקא. אז
ברק, אמרתי לו ופה בדבר וויליאמסונרינג אמר שהוא גור בברית' גורם קומפליקות,
וזה יש הרבה כתובתו. אמרתי לו מהש גנטומן ומאז אם אין זו אמתלא, כי אתה
דורם להיות חברה גנטומית אחרים, ומואה לעצך חירוץ, וזה בארץ יא שומר
מצוחה מלוניים. יא אבל המלוניים. הסברתי להם השלבות עליה מלחמת סובייטית מלחמת גנרטה
ומשאך ארץם מרותה הארץ - לאמר על הרכבת האינטלקטואלית להטסידות הגבורה
על דמותם העם (העיהם היהם כולה נאגדלהה). אך האזכור שה"חברה" פועלים
שאינם יהודים אלא ישאלאים. סימרתי על פונטלי עם ברעין ובוטים שבעו לפה בזעם
ונערתם אמרה לי אזנו דבר, בקשרו אליו אמרתי אזום במקצת ושאלתי מה יהיה אם יופיע
מלחמה בארץ - איך נחש טיסלאים לא יהודים יסתreso לאויבינו, ויהודיים
מאריקה, ארגנטינה ועוד יחושו לעזרתנו ופוצעו ומיד מרותה באנטיה אלה. סימרתי
על ההשתנות עבוקם של נברים שביקרו הארץ גנטומית מטעם החיבור היהודי כל העולם,
גבירותיהם. ציינתי sezראל כי עכשו רקע חיה נציגותם לנציגי השומם. - זה הגבריהם שמיין צ...
אנשי תבריגת באיטליה ובגרמניה לנציגי השומם. אמרו לי אזדים שגוריהם
יהודים כל לדאות לעם היהודי שבעלדי לא מחייה מורת. אמרו לי אזדים שגוריהם
פוגעים לכטם הארץ. אמרו לבן ישבו לחוריהם, כאשר אבריהם לא שמע למוריון,
הסיד לכתהיהם האכזבנו אך הוא לבודה הארץ (ויעם מלה אם אבריהם בנו ואם לוד

בן ברן בן בנו ואמ' שדי כלתו שם אברם בנו ויזאו אלה פאור כבדים ללבך ארץ
כנען ויבנאנן עד חרבן ויבנאנן עד) אולם אברם לא השביח באביו וילך מחרן לארץ.

וחדרים הביעו דבה שלא מקוינט "היהדות" בימדאל. אמרתי להם שיש אמצע
המשמעות של יהדות, והשווינט היה צייר עוד בימי קדם. ירמיהו אמר
בזה אמר ח': אל יתהלך חכם בחכמו ואל יתהלך הגביה בגבורתו, אל יתהלך עשיר
בעסדו, כי אם בזאת יתהלך הפחהלו: הascal וידעו איזטו, כי אני ה' גוזה חד בשפט
וזרעה בארץ, כי באללה הפטחי נאום ה'.!

ומפניו אמר הגביה לך אדם מה פוג ומה ה' דורה מטה? כי אם עשייה כפופה ואהבתם
חסד והצדע לכם עם אלתיכם. על דבריו ירמיהו אמר הרמב"ם במורה הנבוכים כי האשל
וידעו אווי חייא מסאייה היהדות, ועל דבריו ביצה אמר שאלאי זהה אקלן כנור כל
ההבדוקות. ויהדות זו מוגלה הארץ ביצירת העבודות, כי החוץ הפטחי – בפועל
יהודים וגויים (אם כי רביים מכך מכך בשנות ובמונחים אחרים) פועם לב
הנוצרי בוגר היישוב והפטינה.

חכ"ד אמר לי אחר כך אף כי השיהם עטוף רוסם גדול על הנוצר שנטכו.